

МАЙНО ІНСТИТУТУ ІМ. М. ГРУШЕВСЬКОГО В ЕДМОНТОНІ В НЕБЕЗПЕЦІ.

Понищу відозву, надіслану нам з Едмонтоном, містимо на просьбу її автора.

Члени Інституту ім. М. Грушевського в Едмонтоні дістали повідомлення, що згідно з цією народною інституцією відбудеться цього року в Едмонтоні на дні 22, 23, і 24. грудня.

На запрошеннях надрукована наступна справа:

"З ділових справ Інституту найважливішою точкою на зідді буде голосування над резолюцією, котру ухвалив зідд минулого року в справі консолідації або злуки Інституту ім. М. Грушевського з Інститутами ім. П. Могили в Канаді."

На запрошеннях підписані директори: Петро Зварич, др. І. Веркович, Д. Пронюк, Д. С. Ферей, В. Челядин, Б. Підручний, І. Семенюк, Мих. Чернявський, Ілія Кірич.

Як бувший і перший ректор цієї інституції, що моголовою працює через перші два роки помагав закладати перші підвалини, як живий ще свідок принципів, на котрих заснована ця інституція, я ніщо підписаний заявляю, що:

1. Інститут ім. М. Грушевського в Едмонтоні є заінкорпорований на провінційним актом "Бенеvolent Ект" і після статуту (Точка 2.) "стоїть в тісній звязі і кооперації а справах вихованих, просвітних і культурних з Академією П. Могили в Саскатуні" — і більше нічого.

Оця консолідація була в нас вистарчаючою.

2. Інститут Грушевського в Едмонтоні приймає в членів українців без ріжниць поглядів політичних, чи релігійних і гварантував так членам, як і студентам особисту свободу приналежності. Я особисто відячний і шаную імена всіх тих членів католиків, евангеліків і православних, як рівнож і багати робітників, які нас, організаторів, лиш так розуміли і хоч особисто я не був їх поглядів, вони щиро складали на мої руки свої заощаджені скарби. Колиж нині заходить потреба зміни статутів, то треба змінити власне ошо (Точку 2.) консолідації, ухвалену у нас перше, нм Інститут П. Могили понався у руки православним і став явно і отверто православно-сектанським.

3. Під "злукою" розуміє теперішня Дирекція мабуть злуку органічну, себто скасувати теперішню інкорпорацію Інституту Грушевського, а майно передати під інкорпорацію і заряд інкорпорації Інституту П. Могили. Комусь потрібна така зміна, бо Інститут Могили а бизнесова пропозиція (Джойнт Сток Ко.), а Інститут Грушевського добродійна (Бенеvolent Ект.)

Та нм Дирекція звужається говорити про таку "злуку", то поминувши державний закон, з котрим дуже треба числитися, Дирекція і всі члени повинні припинявати 40. точку статута, яка говорить:

"Час і місце загальних Зборів мають бути оголошені 30 днів наперед з докладним поданням денного порядку".

Ані минулого року, ані колись перед тим справи консолідації, чи "злуки" на запрошеннях (звичайно без програми!) проголошено не було і тому ухвалена резолюція є не лиш релігійною, але вона не мала місця на програмі зідді!

Дальше, "лучити" значить ліквідувати теперішню інкорпорацію. А до такої справи треба зідду з 75 процент дієвих членів (точка 34). Такого числа членів зідд минулого року не мав, тому і не мав права ухвалювати цієї резолюції. В додатку велике число членів присутніх на зідді досі не знають, коли відбудеться голосування над резолюцією.

А вже цього року мав би нм Інститут перейти тяжку "операцію". Ідуть до нас два адвокати: Арсенія і Степанія, посол Бачинський, Мир. Степанія, і Ю. Степанія, і Свистун, і інспектор Гаврилюк, і "отця" Савчука везуть з собою. А справа "злуки" на оголошеній

програмі тринадцяті — отже Інститут в небезпеці!

З повищого розуміємо, що неспаситна, бизнесова - православна рука сягає по майно Інституту ім. М. Грушевського в Едмонтоні і хитро-мудро хоче перевернути "злуку", а наша Дирекція сприяє, та мовчить, коли з її рук виривають громадське майно, взявши під ноги статут цієї інституції і засади, на яких вона моголовою заіпаєна!

Це майно варта кільканайцять тисяч доларів і інституція потрібна. Албертії давали гроші на свій Інститут і давали тисячами на Інст. П. Могили, звідки в заміну не дістали нічого, хіба диктатуру і закат. Ще інституція не записана, а Дирекція сьогодні відмовляє салі Сичинському, Григорієві, Мандрикові, без огляду, що ці люди хотіли нам сказати — а це вже диктатура і ця неспрошена опіка посувається на фармі і розказує, кому дати Народного Дому, а кого не впустили. Ми трактували їх як гостей, а вони порядкують в нашій хаті, як хазяї та сягають за "злукою"!

Жіноче товариство Лесі Українки придбало Інституту ви сотки доларів, а його придавлено лиш тому, бо не-православне. Свобода особистих поглядів членів подоптана, студентство з правила мусить іти лиш до православної церкви, наряд порозириваний — де принципі наші перші?! Сім літ тому я лишив в Інституті все дев'ять і пів тисяч доларів, а минулого року було поверх десять тисяч доларів — чи тому потрібно комусь "злуку"?

Люди! Ця "злука" є незаконною і буде такою цього року і така господарка громадським майном може довести до серйозних наслідків.

Щоби не допустити до соромного діла, я закликаю всіх свідомих Українців взяти в цій справі живу дискусію і остеречи загорілиць перед скандалом, а члени Інституту ім. М. Грушевського зосібна завзяваю:

1. Приїхати на зідд день борше і разом з членами Едмонтоно зійтись в п'ятницю вечером, грудня 21. в місці, про яке всі члени будуть повідомлені листовно і передискусувати справу як слід — бо як уміємось будувати, то знаймо і "лучити".

2. Як один з піонерів і перший ректор цієї інституції я маю право і обов'язок упінувшись за пошанованням оригінальних принципів і тому завзяваю стати тепер в обороні громадського майна, напаяннувати неспрошену "злуку", завести лад, та обтрятись від диктатури завчасу і уникнути можливого скандалу в українській Альберті.

Бо в дійсності злоба не спить і Інститут ім. М. Грушевського в Едмонтоні є в небезпеці!

Уважаю за свій обов'язок піднести мій голос протесту і числю собі за честь явно стати в обороні громадського майна, тому і підписуюсь.

І. М. Г. Юва,
бувний ректор Інст. М. Груш.
9230—110 A. Ave.,
Edmonton, Alta.

ДОКУМЕНТИ ЗА ДИРЕКТОРІЮ ТА ГЕТЬМАНШИНУ.

У Київському Центральному Історичному Архіві підчас розробки військових матеріалів виявлено дуже важливі в політичному та в науково-історичному відношенні архівні матеріали 1918—1919 рр. Головного Управління Генерального Штабу У.Н.Р. та "Української Держави" доби Центральної Ради та Гетьманщини, що характеризують військові події наступу військ на Україну, повстання проти Гетьманщини, боротьбу з петлюрівським військом і т. инш.

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

В ПАМ'ЯТЬ ГАЛИЦЬКИХ ГЕРОІВ.

Монтреал, Кве.

Стараним освітнього комітету при українських робітничих організаціях в Монтреалі відбувся концерт-митинг для вшанування пам'яті галицьких революціонерів С. Мельничука, П. Шеремети, І. Цепки, що впали в нерівній боротьбі за визволення робітників і селян з китів польської шляхти. Концерт відбувся на 11-го листопада в Принс-Артур салі. В святі брали участь всі укр. робітничі організації міста Монтреалу. В 8-й год. вечером тов. Геворкян коротким прийомом віткрив свято. Діточа мандолинова оркестра відіграла зорничий марш та ще кілька робітничих пісень і музичних творів.

Віткривав декламатор. Замітливо треба, що декламатор був оголошений з глибоким чуттям. Тов. Галанду і так чутливо декламував "Пісню" Тарновського, що кожен слухач його: — Чому він з таким жаром декламував? — відповів: — Я що декламував дуже влучав і мені зробилося жалко... Після того хор відіграв декілька робітничих пісень, а тов. Петелька читав життєпис Мельничука, Шеремети і Цепки. Тов. Кривенчук переповнив революційну діяльність дванадцяти, що своїм діям хотіли визволити українських працюючих з китів польської шляхти. В нерівній бою вони впали та вже недалекий той час, коли робітники і селяне з червоними прапорами відвоюють могили своїх героїв і західна Україна буде освоєнена від польських наїздників.

Кінчаючи свій реферат т. Кривенчук зважав присутніх, щоб ставали членами укр. робітничих організацій та читали свою робітничу пресу. Роздано було коверти і зібрано добровільної колекції на "Українські Робітничі Вісті" \$20.78. Жертвували салідуючі товариші і товаришки: по \$1.00: Д. Федорук, С. Кузик, М. Мандрич, В. Скрипач, Д. Скрипач, М. Бойчук, І. Піржак, Г. Іванюк; по 50 ц: А. Гуцул, К. Долна, М. Сирота, С. Калач, І. Киряков, М. Міруцький і С. Б.; М. Дерен 40 ц; Я. Шарко 30 ц; по 25 ц: М. Гаурич, С. Лазарук, Ф. Л. Ю. Савчик, Л. Луцький, Д. Коваль, Д. Ребелка, В. Івасюк, А. Еремко, І. Піччук, Товариш Р. Крайчук, С. П. Т. Л. Онуфрій, Мотрук, В. Гандоф, А. Гонта, П. Новичий і О. Петрик; по 20 ц: М. Кішук і Л. Ващук; І. Савчук 15 ц; по 10 ц: Г. Вакарчиш, М. Кулібога, С. Жолод і М. Тейн; Г. Рубака 8 ц. Колекція має іти \$25.55.

В імені пресового комітету складаю щирю подяку всім жертводавцям.

Ю. Варанця.

ВІДКРИТТЯ УКР. РОБ. ДОМУ.

Брендон, Ман.

В неділю 2 грудня ц. р. відбулося в Брендоні відкриття Укр. Роб. Дому. Поступово робітники цієї місцевості, що від кількох років стреміли до збудування своєї культурно-освітньої інституції, святакували того дня здійснення своєї мрії. Свято відкриття складалося з двох частин: митингу і представлення.

Митингом, який почався в год. 3-й пополузди, проводив тов. Паладіор. Промовляло кілька бесідників, а то: від місцевих організацій, від Компартії Канади і від Ц.Б.К. ТУРФДім.

Першим промовцем був тов. Лизун, який коротко з'ясував, що примусово місцевих робітників будувати свою освітню інституцію та які завдання мають вони на меті в цій новообудованій домі. Головними причинами, по словам промови, що заставили будувати Укр. Роб. Дом, були ті, що місцеві патріотичні організації відмовлялися давати свої приміщення на устроєння робітничих підприємств, а у випадкових злочинах по робітничих підприємствах не можливо було належимо розвинути потрібної роботи. Зараз лишилася почати інтенсивну освітню працю для культурного піднесення місцевого робітництва і для збудування його для великої робітничої ідеї класової боротьби.

Другий бесідник тов. Соколом вказав на роль молоді в робітничому русі і закликав вступати в члени організації та будувати Робітничу Діточку Школу.

З прийнятою промовою від Комуністичної Партії виступив тов. Мінел. Він вказав радист, що українське робітничо-Брендон організується, закликав, щоби воно і надалі боролось до активної праці в класовій боротьбі, та запевнив, що й англійське робітничо-Брендон цього міста поведе зараз крашу організації роботи.

На закінчення пополуздового свята виступив з доповіддю промовою делегат Ц.Б.К. ТУРФДім тов. Кобзей. Він перерахував перш всего привіт від нашої центральної організації, Ц.Б.К. ТУРФДім, який приналізав гучним оплесками. Віткривав після чого тов. Мотрук робітничо організується, творить свої політичні, освітні й економічні організації, та в яких стосують до цього руху стоїть наша освітня організація Товариство Українських Робітничо-Фармерських Дім. Наша організація, це частина загальної робітничо-го руху, вона не відмовляється від пролетарських організацій в цій а других країнах та вірно служить визвольній ідеї робітництва з капіталістичної неволі. Промовець підчеркнув, що дійсно робітничою політичною організацією є Комуністична Партія і лише під її провозом повинні йти робітники в боротьбу за збудування нового справедливого ладу.

Та потреба вимагає, щоби робітничо-освітній організації, в яких воно має набирати класового освітлення, планувати робітничу культуру і мистецтво. Так і повстають Укр. Роб. Дом. І хоч вони працюють переважно для українського робітництва, вони не тратьте ційного зв'язку з другими робітничими організаціями, головню з нашою передовою політичною організацією, Комуністичною Партією Канади. Ми будемо політичні освітні й економічні організації з тією метою, щоби мати кращі засоби боротьби з нинішнім ладом вислизку й гнеть.

Далі переповнив промовою, які зобов'язали досягнути в Канаді Товариство Українських Робітничо-Фармерських Дім, організувати численні відділи молоді, жіночі, дитячі й інші. Ми будемо працювати в даних темат, які з собою єднаються, що знов роздунуться, протестують проти поневолення Польськими західних українських земель, то знов плають їх в обійми фашистського режиму Палауєського.

Наприкінці згадав промовою і про небезпеку нової світової війни, а вказував на суперечності між імперіалістичними державами та їх спільнім зацікавленням на односторонній державу С.Р.Р. закликав бути на попередженню на такий крок капіталістів та належимо оборонити здобутки Жовтневої революції.

Промовець закликав нас до складання жертв на новоосновану робітничу інституцію і на цей заклик зібрано жертв на суму \$83.25.

Закладу звали "Інтернаціонал" і перша частина свята закінчилася.

Вечером того дня відбулося в Укр. Роб. Домі представлення п. н. "Гроші". Представлення випало досить добре, по при деякі браки в третій дії. На павзі перед останньою дією виступив з короткою промовою тов. Кобзей, закликаючи до складання жертв та випусканих в члени організації, на що відгукнулися з аплодисментами класові робітники.

На цій місці належить зазначити, що свято відкриття Укр. Роб. Дому в Брендоні випало досить вдало. Воно пройшло під знаком єднання українських і англійських робітників і тим причинилося до ще більшого морального успіху.

Для нас робітників має не свято велике значіння. Віткривавши Укр. Роб. Дом, ми започаткували тим пролетарську освітню роботу і ту роботу повинні ми продовжувати в користь нашої організації, в користь всіх працюючих.

П. О.

В ПОГОНІ ЗА ПРАЦЕЮ.

Спенден, Алта.

Працював я в ділі при різанню дерева за дуже малу платню. Саме набирався життя і я постановив залишити діло, а піти на жинкову роботу. Отак заїхав я до Келгари. Тут було багато робітників; всі вони шукали за працю на фармах. Бузали як туси, що відбилися від турту. Шо-ж, кривилися далі по місті я не міг, сидіти не було чого. Куди дінутися, не знав я, бо й не дано приїхати з краю. Купив я собі карту Канади й шукаю по ній, де є жинна. Та замість жини повно міст на карті, багато назв, а за жинна немає нічого. Мені впало одне більше містечко Ледбрідж і я поїхав туди. Вийшов з Келгари, глянув на фармі, вже й поцікався жинна. Міркував вже вистіти на будь-якій стації, а там робітників ще більше, як в Келгари. Всі чекали роботи. Вернувся я назад в Келгари. Годованим, а в кишені було в мене всего \$1.45. Положився я на лавку і уснув. Будить мене поліцейський і питає, куди їдеш. Я збрехав, що до Едмонтоноу. Я уснув знов. Поліцейський збудив мене вдруге, кажучи, що поїзда до Едмонтоноу вже відходять. І я вже мусів сказати, що їдеш другим поїздом, а не тим. Мене й забрав він до суду. Там пересидів 6 годин і випустили. За якийсь час підійшов до мене фермер і я пішов до нього на роботу. Працював один місяць. Віткривав я прийшов до Сондору, Алта., і хоч не маю праці, я вступив до Р.З.Т. Тут в тієї місцевості дістав я працю.

П. О.

ВІДКРИТТЯ УКР. РОБ. ДОМУ.

Росейда, Алта.

Дня 3 й 4 листопада святакували ми відкриття Укр. Роб. Дому в нашій місцевості.

На 3. листопада, в суботу, відіграла представлення "Півдик". Після того відбулося товаришеска забава.

В неділю, на 4. листопада був концерт. В програму концерту входила група мандолинової оркестри з Дромгелер, були й промови. Промовляв: т. т. В. П. Никифорук з Дромгелер, С. Доскоу з Бейн. Бесідники оповідали діяльність і розвиток укр. робітничо-фармерських організацій та їхню працю на майбутнє.

Тов. Доскоу закінчив свою промову закликом до присутніх, щоби жертвували, що що може, на салату догду ново-збудованого Укр. Роб. Дому.

На той залив заохили присутні \$209.80.

Жертвували салідуючі по \$15.00: місцевий відділ Р.З.Т., відділ ТУРФДім з Дромгелер; по \$10.00: І. Дучак, Мартин Надольський, Василь Бондарук, (декларував); по \$5.00: Відділ ТУРФДім з Бейн, П. Тилишник, М. Кош-тура, Г. Савкович, І. Керстюк, О. Медик, Ліверія Смолян, В. Лівер, Д. Шарик, М. Смотрик, З. Кіх, С. Тимошенко, Г. Павлик, Стефан Шпільак, С. Галай, О. Янчик (декларував), Ф. Стиванський, М. Гаушак, Г. Назаров, М. Мазурин, С. Желем; по \$2.00: Єлизавета Твердохліб, В. Євдоким, С. Якубовський (декл.) В. Бабій, В. Ринак, М. Костевич, З. Винничук, С. Юрчак, П. Іващук, С. Нагорняк, Д. Бігуняк, В. Кірейчук, М. Тачук; М. Вільшан \$1.60; по \$1.00: І. Сенюк, О. Ксана Присяжнюк, С. Маланя, М. Бондарук, Єлизавета Коштура, Ф. Паранчик, В. Пузач, В. П. Никифорук, О. Мартиненко, О. Кайтінський, Н. Дильський, Д. Вітницький, Г. Лесиф, Зриневич, Ю. Гнатичин, І. Хомак, С. Григорський, т-ка М. Кирстюк, виштії коштовні для аматорів.

Добровільні датки \$209.80

З представлення й забави 20.20

Приїхав разом \$229.80

Ми складаємо щирю подяку всім тим товаришам й товаришам місцевим і позамісцевим, себто дромгелерським і з Бейн, що взяли участь в нашій святі відкриття Укр. Роб. Дому і прилучилися своїми датками до сплати догду.

Семко Галай.

СВЯТУВАЛИ ЖОВТНЕВУ РЕВОЛЮЦІЮ.

Вест Форт Валам, Онт.

В неділю 11-го листопада в Р. Стараним місцевому відділу ТУРФДім улаштувано концерт.

Перша частина концерту присвячена 11-й річниці Жовтневої революції. Місця на салі були переповнені. По піданню передньої куртини послішали рясні оплески. Перед глядачами на сцені відіало місто. З ліва, одної сторони вулиці, мав простертий червоний стяг. На середині стягу пишався герб Радянської України, облятий зеленим вінком. По обох боках гербу, на червоному стягу був напис: "Пролетарі всіх країн єднайтеся!" Під гербом мав чорну стрічку з білим написом: "Сама боримою влаштовує за волю".

Поміслює звуки Третього Інтернаціоналу. В програмі 1-ої частини концерту ввійшли пісні, декламації, і діточа мандолинова оркестра, першої групи при відділі засновано недавно друга група мандолинової оркестри молодших дітей.

Між співами й декламаціями були промови членів відділу і комсомолу. Промови посилали значіння Жовтневої революції для працюючої класи.

Друга частина концерту присвячена пам'яті замордованих польського владовою буржуа С. Мельничука, Шеремети й Цепки. Поміслює сума мелодій похоронного маршу. Далі салідуючі декламували, співали й гри музичних творів мандолинової оркестри другої групи. По середині програми була промова, а якийсь познайомено присутніх з життям і діянням революційної дванадцятки.

Тихій.

В ПОГОНІ ЗА ПРАЦЕЮ.

Спенден, Алта.

Працював я в ділі при різанню дерева за дуже малу платню. Саме набирався життя і я постановив залишити діло, а піти на жинкову роботу. Отак заїхав я до Келгари. Тут було багато робітників; всі вони шукали за працю на фармах. Бузали як туси, що відбилися від турту. Шо-ж, кривилися далі по місті я не міг, сидіти не було чого. Куди дінутися, не знав я, бо й не дано приїхати з краю. Купив я собі карту Канади й шукаю по ній, де є жинна. Та замість жини повно міст на карті, багато назв, а за жинна немає нічого. Мені впало одне більше містечко Ледбрідж і я поїхав туди. Вийшов з Келгари, глянув на фармі, вже й поцікався жинна. Міркував вже вистіти на будь-якій стації, а там робітників ще більше, як в Келгари. Всі чекали роботи. Вернувся я назад в Келгари. Годованим, а в кишені було в мене всего \$1.45. Положився я на лавку і уснув. Будить мене поліцейський і питає, куди їдеш. Я збрехав, що до Едмонтоноу. Я уснув знов. Поліцейський збудив мене вдруге, кажучи, що поїзда до Едмонтоноу вже відходять. І я вже мусів сказати, що їдеш другим поїздом, а не тим. Мене й забрав він до суду. Там пересидів 6 годин і випустили. За якийсь час підійшов до мене фермер і я пішов до нього на роботу. Працював один місяць. Віткривав я прийшов до Сондору, Алта., і хоч не маю праці, я вступив до Р.З.Т. Тут в тієї місцевості дістав я працю.

П. О.

ВІДКРИТТЯ УКР. РОБ. ДОМУ.

Росейда, Алта.

Дня 3 й 4 листопада святакували ми відкриття Укр. Роб. Дому в нашій місцевості.

На 3. листопада, в суботу, відіграла представлення "Півдик". Після того відбулося товаришеска забава.

В неділю, на 4. листопада був концерт. В програму концерту входила група мандолинової оркестри з Дромгелер, були й промови. Промовляв: т. т. В. П. Никифорук з Дромгелер, С. Доскоу з Бейн. Бесідники оповідали діяльність і розвиток укр. робітничо-фармерських організацій та їхню працю на майбутнє.

Тов. Доскоу закінчив свою промову закликом до присутніх, щоби жертвували, що що може, на салату догду ново-збудованого Укр. Роб. Дому.

На той залив заохили присутні \$209.80.

Жертвували салідуючі по \$15.00: місцевий відділ Р.З.Т., відділ ТУРФДім з Дромгелер; по \$10.00: І. Дучак, Мартин Надольський, Василь Бондарук, (декларував); по \$5.00: Відділ ТУРФДім з Бейн, П. Тилишник, М. Кош-тура, Г. Савкович, І. Керстюк, О. Медик, Ліверія Смолян, В. Лівер, Д. Шарик, М. Смотрик, З. Кіх, С. Тимошенко, Г. Павлик, Стефан Шпільак, С. Галай, О. Янчик (декларував), Ф. Стиванський, М. Гаушак, Г. Назаров, М. Мазурин, С. Желем; по \$2.00: Єлизавета Твердохліб, В. Євдоким, С. Якубовський (декл.) В. Бабій, В. Ринак, М. Костевич, З. Винничук, С. Юрчак, П. Іващук, С. Нагорняк, Д. Бігуняк, В. Кірейчук, М. Тачук; М. Вільшан \$1.60; по \$1.00: І. Сенюк, О. Ксана Присяжнюк, С. Маланя, М. Бондарук, Єлизавета Коштура, Ф. Паранчик, В. Пузач, В. П. Никифорук, О. Мартиненко, О. Кайтінський, Н. Дильський, Д. Вітницький, Г. Лесиф, Зриневич, Ю. Гнатичин, І. Хомак, С. Григорський, т-ка М. Кирстюк, виштії коштовні для аматорів.

Добровільні датки \$209.80

З представлення й забави 20.20

Приїхав разом \$229.80

Ми складаємо щирю подяку всім тим товаришам й товаришам місцевим і позамісцевим, себто дромгелерським і з Бейн, що взяли участь в нашій святі відкриття Укр. Роб. Дому і прилучилися своїми датками до сплати догду.

Семко Галай.

ШЕСТА РІЧНИЦЯ Р.З.Т.

Порт Колборн, Онт.

В неділю 4 листопада відігравали ми 6-ту річницю існування Р.З.Т. концерт-митингом. Програму концерту виконала діточа мандолинова оркестра з Велдін. Концерт-митинг відіграв тов. Дребик, повсюди присутним цял отого концерт-митингу а про значіння Р.З.Т. для робітництва. По середині програми промова тов. Унгурія з Торонто. Він перерахував діяльність Р.З.Т. за час його існування й вказав на користі членів з отого заомогового товариства. Промовець згадав про купно фармі і приютія для членів Р.З.Т. за про допомогу знов зробили донос в компанію й ще п'ятьох товаришів святакувала компанія від роботи. А зараз піл з дитком а лямпозаами під загрозою прогнання від роботи здирвають останнім тяжко запрошані центи, наживаються працюю майнерів. Отак живуть такі птці, що то